

תת"ע 10913/06/17 - מדינת ישראל נגד דניאל נחמו

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 10913-06-17 מדינת ישראל נ' נחמו
בפני כבוד השופט ארנון איתן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

דניאל נחמו

הנאשם

הכרעת דין

1. על פי כתב האישום נהג הנאשם ביום 14.7.16 צומת דרך חברון ורחוב נעמי בירושלים, ברכב נושא לוחית רישוי 65-693-68 ולא ציית לאור אדום שהיה ברמזור בכיוון נסיעתו, בכך שלא עצר את הרכב לפני קו עצירה, ונכנס לצומת בניגוד לאור האדום. בכך עבר הנאשם עבירה בניגוד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה.
2. בדיון שהתקיים ביום 10.7.17, כפר הנאשם בכתב האישום ובהתאם נקבע התיק לדיון הוכחות.
3. מטעם התביעה העיד השוטר אנואר סלאמה (להלן: "השוטר") שמסר, כי ביום האירוע הוצב במקום לצורך אכיפת עבירות תנועה ובמיוחד עבירות אור אדום. השוטר הוסיף, כי עמד סטטי בצומת של דרך חברון ורחוב נעמי עם קטנוע מצד ימין בפנייה ימינה לכיוון שכונת אבו-טור, כשהבחין בנאשם מגיע עם הרכב לצומת, וטרם הגעתו לקו עצירה ובעת שהרמזור כבר התחלף לאדום, המשיך הנאשם בנסיעה. בנסיבות אלו נאלץ השוטר לנסוע אחר הרכב תוך שהוא עובר ברמזור אדום, הפעלת אמצעי זהירות מצידו ותוך שמירת קשר עין עם הרכב עד שעצר את הנאשם. הנאשם בתגובתו מסר, כי לא עבר באור אדום אך יש מצב שלא שם לב, והוסיף, כי גם המלווה ראה כי לא עבר באור אדום.
4. במסגרת פרשת ההגנה העידו הנאשם וכן עד הגנה מטעמו, מר ירון כהן, מלווה לילידים שהיה עמו ברכב בעת האירוע. הנאשם שהינו נהג הסעות ילדים, שב על גרסתו כי לא נכנס לצומת באור אדום אף לא בצהוב. הנאשם הוסיף, כי הוא נוסע במקום יום יום, וחילוף הרמזור במקום הינו קצר. הנהג הוסיף כי הוא נהג אחראי מחזיק ברישיון מעל 50 שנה ומעולם לא עבר באור אדום. עד ההגנה ציין, כי בעת שהיו במקום הרמזור היה ירוק, והוא אף אמר זאת לשוטר. העד הוסיף, כי מתוקף היותו מלווה ישב מאחורי הנהג עם הפנים לכיוון הנסיעה, ובעיקר הוא מרוכז בילדים, אולם במקרה ספציפי זה, כך לדבריו, הסתכל על הרמזור, וכאמור ראה כי הנאשם עובר בירוק, אף לא כתום.

5. דין והכרעה:

לאחר ששמעתי את הצדדים והתרשמתי מעדויותיהם בפניי, החלטתי להעדיף את עדותו של השוטר. כאמור, השוטר הוצב במקום, במסגרת פעילות אכיפה כנגד עבירות תנועה ובעיקר עבירות אור אדום. השוטר ניצב במקום המאפשר לו שדה ראייה פתוח לצומת וכן לרמזור המוצב במקום. השוטר העיד, כי הבחין בנאשם מגיע אל הצומת וטרם הגעתו לקו עצירה ובעת שהרמזור כבר התחלף לאדום, המשיך בנסיעה. מצב דברים זה, אילץ את השוטר לבצע עבירת תנועה ולנסוע אחר הרכב, זאת כדי לעוצרו. כאמור, תגובת הנאשם הייתה כי לא נהג באדום, אולם הוסיף גם כי "יש מצב שלא שם לב". באמירה זו יש כדי לקעקע מטענתו, כי בשום מצב לא עבר באדום אף לא בכתום.

6. אוסיף, כי גם בעדותו של עד ההגנה קיימים קשיים, מעבר להתרשמתי הכללית כי לא ניתן לסמוך על עדות זו. לעד היכרות עם הנאשם מתוקף חברותם של הנאשם ואביו, כך שאין המדובר בעד ניטרלי. העד אף הוסיף, כי אינו עובד אופן קבע עם הנאשם, אלא תקופה שבסופה התפטר לדבריו "בגלל בעיות שלי עם עצמי".

מעבר לכך, וכפי שהעיד, תפקידו להתרכז בילדים אותם הוא מלווה ולא בנסיעה. עניין זה מקבל משנה תוקף, על רקע העבודה כי העד מסר כי ישב מאחורי הנהג. במצב דברים זה ספק בעיניי כשמדובר ברכב הסעה, אם יכול היה לראות את הרמזור באופן רציף ובעת שהנאשם מגיע אל קו העצירה בצומת. העד אף מסר, כי הוא אינו מרוכז בכביש בדרך כלל, ומשום כך, תמוה בעיניי כי דווקא בקטע כביש זה, ובעת האירוע, הביט הוא אל הופעת הרמזור מתחילתו ועד סופו.

7. כפי שציינתי לעיל, עדות השוטר הייתה ברורה ורציפה מתחילתה ועד סופה. השוטר הוצב במקום לצורך ביצוע משימת אכיפה שהוטלה עליו, ועשה זאת באופן מקצועי, ועל כן אני מוצא אותה מהימנה. אוסיף, כי לנאשם הייתה האפשרות לחקור את השוטר בחקירה נגדית, ולנסות לקעקע את גרסתו, אולם הוא בחר שלא לעשות כן. בנסיבות אלו אני בוחר כאמור לאמץ את גרסתו של השוטר במלואה ולדחות את גרסת ההגנה.

8. לאור כל האמור אני מרשיע את הנאשם בעבירה שיוחסה לו.

ניתנה היום, י' חשוון תשע"ח, 30 אוקטובר 2017, במעמד הצדדים